

Marți, 18 August, 2026

Sf. Mc. Flor și Lavru

2 Corinteni 5

¹⁵ Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce viază să nu mai vieze loruși, ci Aceluia Care pentru ei a murit și a înviat.

¹⁶ Așadar, de acum înainte noi pe nimeni nu-l mai cunoaștem după trup; chiar dacă L-am cunoscut pe Hristos după trup, acum nu-L mai cunoaștem astfel.

¹⁷ Prin urmare, dacă este cineva întru Hristos, el e făptură nouă: cele vechi au trecut, iată că toate au devenit noi.

¹⁸ Dar toate sunt de la Dumnezeu, Cel ce ne-a împăcat cu Sine prin Hristos și ne-a dat nouă slujirea împăcării.

¹⁹ Pentru că Dumnezeu era Cel ce întru Hristos împăca lumea cu Sine Însuși, nesocotindu-le lor greșalele și punând întru noi cuvântul împăcării.

²⁰ Așadar, noi suntem purtători de cuvânt¹ ai lui Hristos, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi. În numele lui Hristos vă rugăm:

¹ = Ambasadori; cei ce vorbesc în locul Celui ce i-a mandatat.

împăcați-vă cu Dumnezeu!

²¹ De dragul nostru L-a făcut El păcat² pe Cel ce n'a cunoscut păcatul, pentru ca'ntru El să devenim noi dreptate a lui Dumnezeu.

Marcu 1

¹⁶ Și umblând pe lângă Marea Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui Simon, aruncându-și mrejele în mare, că erau pescari.

¹⁷ Și le-a zis Iisus: „Veniți după Mine și vă voi face să fiți pescari de oameni!”

¹⁸ Și lăsându-și de'ndată mrejele, au mers după El.

¹⁹ Și mergând puțin mai departe, i-a văzut pe Iacob al lui Zevedeu și pe Ioan, fratele acestuia, care erau și ei în corabie, dregându-și mrejele.

²⁰ Și i-a chemat îndată. Iar ei, lăsându-l pe tatăl lor Zevedeu în corabie împreună cu lucrătorii,

² = Jertfă pentru păcat. Pe Hristos Cel în afara oricărui păcat L-a trimis Dumnezeu-Tatăl să-Și asume chipul omului păcătos și să Se aducă pe Sine jertfă pentru păcatele tuturor.

s'au dus după El.

²¹ Și au venit în Capernaum. Și îndată intrând El sâmbăta în sinagogă, îi învăța.

²² Și erau uimiți de învățătura Lui, că El îi învăța ca Unul Care are putere³, iar nu în felul cărturarilor.⁴

Tâlcuire

Domnul învăța în sinagoga din Capernaum și toți se minunau de învățătura Lui: „Fiindcă îi învăța pe ei ca unul care are putere, iar nu în felul cărturarilor”. Această putere nu stătea în tonul poruncitor, ci în puterea de a înrâuri sufletele și inimile. Cuvântul Lui pătrundea înlăuntru și prindea conștiințele oamenilor, arătând că totul este așa cum spune El. Așa e totdeauna și cuvântul pătruns de puterea dumnezeiască, cuvântul insuflat de Duhul sau cuvântul cu ungere de sus. Așa era cuvântul Sfinților

Apostoli, iar mai apoi cuvântul tuturor dascălilor de seamă, care au grăit nu din cărturărie, ci din ceea ce Duhul le dădea să propovăduiască. Acesta este un dar al lui Dumnezeu, dobândit totuși prin osteneți nu numai pentru a cerceta adevărul, ci mai ales pentru înfrățirea lui cu inima, în viață. Acolo unde se întâmplă asta, cuvântul capătă putere de înduplecare și trece de la inimă la inimă: iată puterea cuvântului asupra sufletelor. Cărturarilor, care vorbesc și scriu doar din cărturărie, nu li se dă asemenea putere, fiindcă vorbesc din capul lor, iar acest cap îl ticsesc cu filozofări proprii. În cap nu este viață, ci doar caimacul vieții. Viața este în inimă și numai ceea ce iese din inimă poate să înrăurească mișcările vieții.⁵

³ Autoritate divină; ascendență morală.

⁴ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁵ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.